

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:45	17:23	16:22	ירושלים
17:50	17:27	16:21	חיפה
17:42	17:20	16:19	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מלאכים ממעל ל"ו

השלהבת הקטנה שאנו מציתים מדי ערב, באה לפרסם נס גדול, ולמרות זאת - היא ממשיכה להיות שלהבת קטנה, להבה כמעט זעירה, הניצבת בראש פתילה רזה ונמוכת קומה. אנו מתבוננים באש הקטנה שיצרנו, ואז מחלחלת הבנה ומופנמת תובנה עמוקה, על ייחודיות בלעדית שיש רק לעם המיוחד בעולם: כדי לעשות מהפכות גדולות, אין צורך בצעדים גדולים. כדי להצית לבת אש פנימית רבת עוצמה, די בשלהבת קטנטנה. כדי לחולל התרגשות ותנופה, מספיקה להבה קטנה!

הנה כי כן, נרות החנוכה אסור להם להיות אבוקה, אפילו לא להידמות לכזו. נרות החנוכה חייבים להיות להבות בודדות, ייחודיות, קטנות, מוצתות בקלות, ודווקא לכן - זהו סוד כוחם של נרות החנוכה, המבשרים לנו שכל צעד קטן שאנו עושים, כל פעולה - ולו קטנה - שאנו מבצעים, יש בה כח להניע עולמות, לחולל שינויים, לבשר על מהפך.

על הפסוק 'שרפים עומדים ממעל לו', המובא בספר ישעיה, גילה המהרה"ל משמעות עמוקה, נשגבה ורבת עוצמה: השרפים - אותם מלאכי מעל נשגבים, עומדים ממעל ל"ו - ניצבים, זעים, עולים ומתעלים, ממעל ל"ו הנרות שאנו מדליקים בחנוכה. כלומר, בזמן שאנו מדליקים להבה קטנטנה, המעשה הקטן שלנו מחולל מהפך רב עוצמה, מניע עולמות ומשנה גורלות.

יש לנו כח, ייחודי, בלעדי, נדיר ועוצמתי, שכל פעולה שכל אחד מאיתנו עושה, יש לה השפעה מרחיקת לכת, עוצמת כבירה. אם אנו חושבים לזלזל במעשה קטן שלנו, בחיור, במילה, בכל פעולה שגרתית פשוטה - יש לנו טעות קשה, כי האמת היא - - -

האמת היא שכל פעולה שלנו מחוללת מהפכות. יש לה כוחות, היא עושה משהו. אנו לא רואים הכל, בוודאי לא מסוגלים להכיל או לאמוד את השפעת המעשים שלנו, אבל המעשים שלנו חזקים מאוד, יש להם כוחות על רגילים, הם יוצרים מציאויות שונות ומהפכניות!

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

הנרות הללו עברו הרבה

עם ישראל עבר ועובר רדיפות גם בחו"ל וגם בארץ אבל הנרות ממשיכים לדלוק

הפרקליטות, אנחנו חיים היום בזכות אותם אנשים תמימים עם ה', יהודים שהלכו בפשיטות באש ובמים למען התורה.

הנרות הללו קודש הם, הם עברו מסעי צלב, הם עברו אינקוויזיות, הם עברו את השואה, והם עדיין דולקות! עברנו את שולמית אלוני, עברנו את גאולה כהן, את יוסי שריד ואת אברהם פורז, עברנו את מרצ ואת טומי לפיד עברנו את רפול, נעבור גם את דוברמן ויהיר לפיד, מי שלא יעבור זה הם, עם ישראל יאר לנצח, נרות חנוכה יישארו לנצח, ודוברמן ולפיד וגם נבט יהיו חרותים לדראון עולם לעד ולעולמי עולמים!

היינו קרוב אלפיים שנה בגלויות, כל העולם קינא בנו! היתה לנו תורה! היתה לנו יראת שמים! ולא היתה לנו לא מדינה ולא צבא, לא מוסדות להסכלה לא גבוהה ולא נמוכה, לא אונברסיטה עברית ולא ספרייה לאומית, לא בג"ץ ולא פרקליטות, לא מגדלי שן ולא בעלי שם, היתה לנו תורה! והיא היתה מאירה כל כך עד שכל העולם באו ללמוד מאיתנו, כל העולם קינא בנו והעריץ אותנו גם יחד. איזה חינוך! איזה שלום בית! איזה בתים לתפארת!

וכאן, כשבאנו לארץ לא אלפיים ואף לא אלף לא מאתיים ולא מאה, שבעים שנה ויש לנו מדינה ושרים ויועצים ו"שופטים" לתפארת מדינת ישראל, וכבר הספקנו למלא בתי סוהר, בלי תורה מתרסקים! בלי תורה אין עם ישראל! עם ישראל בלי תורה יורד מטה מטה!

תראו את הרב אורי זוהר זצ"ל, היכן היה והיכן היום? אורי זוהר! לא היה לו בעולמו אלא תורה ויראת שמים! כל החיים שלו זה תורה! אושר יש רק לחרדים, אדם אוכל גלידה הוא נהנה מהגלידה אבל הוא לא "מאושר".

כל עוד הנשמה לא מקבלת את האוכל שלה, את התורה והמצוות, היא לא מאושרת. כל הביוליים של החילונים זה כמו גלידה, נהנה נהנה אבל אין לו אושר, אין לו סיפוק. אושר זה לא כדורגל ולא משחקים, תומכיה מאושר, רק בתורה ומוסר. הנה לאחר דרשה יוצאים מלאי סיפוק, כי הנשמה מקבלת את המזון שלה, היא מתלהבת כנר, היא קופצת כשלהבת.

עלינו ללכת אחרי הקב"ה באש ובמים - והוא יבוס צרינו. שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אז נראה ועליה אנשים יצאה מארה"ב לא"י, הם שרדו סופות סערות שודדי ים, כרישים, ובמסירות נפש, התגברו על כל המכשולים. והם קרובים לחוף יפו, והנה, חמישים מטר לפני החוף בא גל אחד גדול והוריד אותם למצולות. איזה כאב לב זה! הרי הם עברו מכשולים קשים ועמדו בהם, במסירות נפש, כל עוד נשמתם באפם כבר ראו את החוף, עוד קצת מאמץ, עוד קצת הקרבה והם מגיעים לחוף. והנה בא גל אחד ומוריד אותם למצולות. כמה זה כואב, כמה זה נורא!

רבותי! גם אנחנו כן! עם ישראל עבר את היונים את אחשורוש ואת המן. עברו את מוחמד ואת אותנו האיש, שמדות רציחות, עינויים ורדיפות, אנטישמיות נוראה, אינקוויזיות, מסעי צלב, גירושים, דברים נוראים ואיומים. עברנו את הקוזקים את הצארים וכל שונאי ישראל למיניהם. עם ישראל נשחט ונשרף למען התורה, והלך עם התורה במסירות נפש באש ובמים, את התורה הוא לא עזב!

והנה, כבר באים לארץ ישראל, הנה פעמי משיח נשמעים, והנה כבר חמישים מטר מהחוף. ופתאום איזה התדרדרות נוראה ואיומה! התרסקות נוראה ואיומה! קלקולים נוראים ואיומים! הבנים והבנות זרוקים ככלי יוצר, הלב שותת דם! העם שרוף! שלטון של רשע! הציונות בהשקפותיה הכפרניות מושלת בכיפה בחינוך ובתודעה הציבורית, השמאלנים בפרקליטות ובבתי המשפט, שולטים במדינה ועושים ככל העולה על רוחם הטמאה, התקשורת החילונית האתאיסטית שולטת בשיח הציבורי. מיליונים של ילדים, מיליונים של יהודים, שלא יודעים מה זה שבת, מה הם תפילין, ומהי מזוזה, מה זה שמע ישראל!

כבר חמישים מטר לפני החוף! וכזו התרסקות נוראה! בתי הסוהר מפוצצים, והם הולכים ומורידים את הנוער עוד ועוד, מטה מטה, עד שכבר אין מקימים בתים, וכל בית שני שקם מתפרק. אמרנו, הנה קול התור נשמע בארצנו, אך שוד ושבר הדרדרות נוראה ואיומה, אם נתבונן בדברים הללו כמה זה נורא ואיום.

הלב בוכה מצער, אחים ואחיות שלי זרוקים בטינופת! חילוני מה זה? שתי מילים: הישג כלכלי מעמד חברתי. כל אחד מנסה לרדוף אחר ההבל. כסף וכבוד. אבל המעמד שלנו בתורה זה תורה ויראת שמים, קדושה וטהרה, דבקות בשכינה הקדושה.

אנחנו לא עומדים בזכות הבג"ץ ולא בזכות

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת ויקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

ברית אבות

החלטתי לקשר אותו עם ליובאוויטש, שם יודעים להתעסק עם יהודים שהגיעו מרוסיה ויש להם ניסיון בברית מילה בגיל מאוחר.

יצרתי קשר עם חסיד חב"ד וביקשתי בכל לב שיראו לשכנע את הנהג לעבור ברית. "זה חייב לקרות", אמרתי לו, "הוא נכד של הקדושת לוי מברדיטשוב".

בחב"ד עשו עבודה טובה. קירבו את הנהג, דיברו איתו והתעניינו בו, והוא מצידו עשה צעדים משמעותיים והתחיל לשמור מצוות, אבל לגבי ברית מילה היו צריכים לעבוד קשה כדי לשכנע אותו. לבסוף, אחרי קרוב לשנה, הוא הסכים להיכנס בבריתו של אברהם אבינו. בשלב הזה היה צריך לדאוג לחדר ניתוח בבית חולים, ובסופה של פרוצדורה התפנה יום אחד בשלהי חודש תשרי.

לפני חג הסוכות קיבלתי טלפון שאני מוזמן להיות הסנדק בברית של הנהג, הנכד של הקדושת לוי. "אתה בוודאי תהיה כאן, כמה ימים אחרי סוכות", אמרו לי שם מבית חב"ד. "חשבנו שכיון שבזכותך בכלל הגיע היהודי לברית, מן הראוי לכבד אותך".

התכבדתי ושאלתי: "באיזה יום הברית?"
"יומיים אחרי החג".

יומיים... זה בכ"ה בתשרי, יום ההילולא של בעל הקדושת לוי.

מר דרברמדיקר נכנס בבריתו של אברהם אבינו בכ"ה בתשרי, והנה אחרי שנים שהיה נשוי ללא ילדים, התברך בבן באותה שנה. עין בעין ראינו איך זכותו של הסבא הקדוש חופפת על היהודי היקר הזה. הבן כבר נכנס לברית בהיותו בן שמונה ימים, ויקרא שמו בישראל לוי יצחק.

(בשם הגאון החסיד ר' לייבל סטעמפל שליט"א מלונדון)

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

כך שהסכים להעלות אותי ושאלתיו: "הרי אתה יהודי, נכון?" זה היה ברור לי לפי שם המשפחה. "אני רואה שהשם שלך דרברמדיקר, אז אתה נכד של הקדושת לוי, הרה"ק מברדיטשוב, זכותו תגן עלינו".

"כן, כן" ענה הנהג תוך כדי נסיעה, "סבא שלי אמר לי שאנחנו צאצאים של רבי גדול וקדוש".

רחמי נכמרו על הנהג. כזה ייחוס, וככה הוא נראה? שאלתי אותו: "אתה שומר יהדות? מניח תפילין?"

"לא. מה אתה רוצה ממני? שם ברוסיה הקומוניסטים לא הרשו כלום, אפילו ברית מילה לא עשו לי".

"אבל פה לא רוסיה", ניסיתי לומר, "כאן אתה יכול לעשות ברית מילה".

"אני מפחד" טען הנהג, "זה ניתוח לא פשוט, ואני חושש מזה. בגיל שלי לא עושים ברית".

הנהג ממשיך לשפוך את ליבו, "וסתם כך, אני לא מחפש צרות, די לי עם הצרות שכבר יש לי, אין לי ילדים".

ראיתי שכואב לו, "זה בדיוק העניין, אתה נכד של כזה צדיק עליון וקדוש, שמשמים שומרים על שושלת הדורות שלו, צאצא של הקדושת לוי, איך יתכן שלא יעבור ברית מילה? אתה חייב לעשות ברית".

אמרתי לו בתוקף: "אם תעשה ברית, בעזרת ה' תתברך בילדים".

הנהג לא רצה להמשיך לדבר על כך, אבל אני כבר הבנתי למה הקב"ה סידר ששום מונית לא תעצור לי, אלא רק הדרברמדיקר הזה. "תן לי את הפרטים שלך", ביקשתי, והוא הסכים. הוא נתן לי כתובת ומספר טלפון, שמרתי אותם היטב.

ברוך השם הגענו לביתה של בת. בירכתי בכל לב "לישב בסוכה", אכלתי ושבעתי וחפשתי רעיון מה לעשות כדי לגרום לנהג לעבור ברית מילה.

לפני שלושים שנה נסעתי לדודי, הרה"ק אדמו"ר רבי שלמה מבאבוב זי"ע, לשמחת תורה. זה היה מנהגי בכל שנה, לנסוע בחול המועד ולעשות את שמיני עצרת בבאבוב שבמנהטן. הייתי אז צעיר יחסית וכוחי במותני, הקפדתי שלא לטעום מאומה מחוץ לסוכה. הנהגה זאת אינה להלכה, שכן הולכי דרכים פטורים מן הסוכה. מלבד זאת, הטיסה עצמה אורכת כאחת עשרה שעות, הוסיפו לזה שעת נסיעה מהבית עד לשדה התעופה ומשדה התעופה לבית, והרי אלו שלוש עשרה שעות של צום, ואין לצום בחול המועד.

בכל זאת עשיתי כך, פשוט לא הייתי מסוגל להכניס לפי דבר מאכל ללא סוכה לראשי. לא טעמתי דבר מחוץ לסוכה, ועל כן ניתן להבין כיצד הרגשתי כאשר המטוס נחת בניו יורק. בלוד יש סוכה כשרה בשדה התעופה וכל מי שרוצה יכול להיכנס לשבת ולטעום משהו, אבל בניו יורק מי יעמיד סוכה לכבודי? בלוד גם קל יותר לעצור מונית ולנסוע, בניו יורק זה הרבה יותר קשה. כיון שידעתי שאצטרך סוכה בהקדם כדי לטעום משהו, ביקשתי מאחת משתי בנותי שגרות באמריקה שתראה להזמין לי מונית עוד לפני שאני אנחת, כך שברגע שאצא מהטרמינל אוכל להיכנס למונית ולנסוע אל ביתה- אל הסוכה.

הבת עשתה כמצוותי, אך נהג המונית התבלבל והוא נתקע בשדרת הוואי. היה צורך במונית אחרת, וזה לא היה פשוט כלל. ניסינו לעצור מונית, והנהג שואל: "לאן?" "למנהטן", אני עונה לו. "אני לבורו פארק" ענה הנהג. כך עברו נהגים בזה אחר זה, מי שהואיל בטובו לעצור לנו נסע לבורו פארק, כמו אין אנשים במנהטן, ואני אנה אני בא?

מה עושה יהודי במצב כזה, בפרט בימים כאלו של סוכות- חג האמונה, כמובן אומר "גם זו לטובה", "כל מה דעביד רחמנא לטב אביד", הקב"ה ודאי רוצה משהו שמימי בעת כזאת.

סוף סוף אחרי עמידה ממושכת, נעצר ילדנו נהג שנוסע למנהטן. על לוחית הרישוי היה רשום שמו של הנהג- דרברמדיקר. הודיתי לנהג על

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

חנוכה בערב שבת ובמוצאי שבת

א. טוב ונכון שבערב שבת חנוכה יתפלל מנחה ורק אחר כך ידליק נרות חנוכה, והטעם בזה מפני שתפילת מנחה נתקנה כנגד תמיד של בין הערבים ונר חנוכה הוא זכר לנס שנעשה במגרת בית המקדש שהיו מדליקים אותה לאחר קורבן התמיד של בין הערבים.

ב. כל זה דווקא לכתחילה אם יכול להתפלל ורק אז להדליק נרות חנוכה, אולם אם אינו מוצא מנין מוקדם אין להתפלל ביחידות בשביל דבר זה, אלא ידליק נרות חנוכה ורק אז ילך ויתפלל מנחה עם הציבור, שכן תפילה בציבור ערכה גדול מאד.

ג. בערב שבת חנוכה אין להקדים ולהדליק את נרות החנוכה הרבה לפני כניסת השבת, אלא מדליקים את נרות החנוכה סמוך להדלקת נרות השבת.

ד. יש להקדים ולהדליק קודם את נרות החנוכה ורק אז להדליק את נרות השבת, ואם הזמן מצומצם וכבר קרוב הזמן של שקיעת החמה יכולה האשה להדליק נרות השבת מיד לאחר שהדליק הבעל את הנר הראשון של החנוכה אע"פ שהבעל ממשיך להדליק את שאר נרות החנוכה.

ה. אם טעו והדליקו נרות השבת לפני נרות החנוכה, לפי מנהג הספרדים ועדות המזרח אין בזה שום בעיה ואפשר להדליק את נרות החנוכה, כיוון שמעיקר הדין אין האישה מקבלת שבת בהדלקת הנרות (וטוב שתתנה פעם אחת בשנה שהיא לא מקבלת שבת בהדלקת הנרות), ולמנהג האשכנזים שמקבלת שבת בהדלקת הנרות אין לאישה להדליק נרות חנוכה אלא אדם אחר ידליק את הנרות.

ו. יש לתת בערב שבת חנוכה הרבה שמן בנרות חנוכה וכן אותם שמדליקים בנרות שעה יש לתת נרות שדולקים הרבה זמן יותר מחצי שעה, מכיוון שהשיעור שנרות חנוכה צריכים לדלוק הוא חצי שעה מצאת הכוכבים, ובערב שבת מדליקים כעשרים דקות לפני שקיעת החמה, ולכן יש לתת כמות שמן או נר שיספיקו לדלוק, ואם אין לו אפילו כמות שמן לנר אחד שידלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים או מי שמדליק בנרות ואין לו נר אחד גדול שיספיק לדלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים ידליק את נרות החנוכה בלי ברכה.

ז. בנרות חנוכה יש לנו כלל "הדלקה עושה מצוה" היינו שעיקר המצוה הוא מעשה ההדלקה, ולכן אם הדליק את נרות החנוכה ואחר כך מיד כבו הנרות אין צריך לחזור ולהדליק את הנרות מחדש, שהרי עצם זה שהדליק את נרות החנוכה יצא ידי חובה, אולם מצוה מן המובחר לחזור ולהדליק את הנרות אם כבו בתוך החצי שעה לאחר הדלקתו, ולא יברך על ההדלקה השנייה, ולכן אם בערב שבת כבו הנרות קודם שקיעת החמה אין צריך מן הדין לחזור ולהדליק את הנרות, ומכל מקום טוב להחמיר ולחזור ולהדליק בלא ברכה אם עדיין לא קיבל שבת, אבל אם כבו סמוך ממש לשקיעת החמה אין לחזור ולהדליק מפני שיש חשש שכבר נכנסה שבת ואין להדליק אש בבין השמשות.

ח. במוצאי שבת בבית הכנסת יש להדליק קודם נרות חנוכה ורק אז עושים הבדלה כדי לאחר את יציאת השבת כמה שיותר (ואע"פ שהמדליק את נרות החנוכה הוא מדליק אש ובכך הוציא שבת, מכל מקום שאר הציבור אינם יוצאים ידי חובה בהדלקה בבית הכנסת ולכן עדיין נשארים בקדושת שבת), וגם יש בזה יותר פירוטמי ניסא שכן אם ידליק לאחר ההבדלה הרי חלק מהציבור ילכו לבתייהם ובכך מתמעט פרסום הנס, אולם בביתו של כל אדם יש לעשות קודם ההבדלה ורק אחר כך ידליק נרות חנוכה, כיוון שתדיר ואינו תדיר, תדיר קודם. לכן הבדלה שהיא תדירה טפי קודמת לנרות חנוכה (וכאן אין פרסום הנס יותר וכן אין שייך כאן לאחר יציאת השבת שבכך שמדליק נרות החנוכה הרי הוא מוציא שבת, ולכן הבדלה קודמת).

ט. מי שמחמיר ומוציא שבת כדעת רבנו תם יש לו גם במוצאי שבת חנוכה לעשות כן, וידליק נרות חנוכה רק לאחר שתצא שבת לפי רבנו תם.

י. אם נשאר השמן ביום השמיני (וכן בשאר הימים) עושה מדורה ושורף את השמן לפני עצמו, והוא הדין לפתילות החנוכה שאסור לזרוקן אלא עושה מדורה ושורפם (יש כאלו שמניחים אותם עד שריפת החמץ ושורפים בידו עם החמץ), וכל זה דווקא שכבו הנרות בתוך החצי שעה ונשאר השמן, אבל אם כבר דלקו הנרות חצי שעה ונותר השמן בנרות אין צריך לשרוף את השמן, ומותר להשתמש בו לשאר דברים, ויש אומרים שאדם שנותן בסתם את השמן (בלי לפרש את כוונתו) אז נאסר כל השמן ששם לצורך הדלקת הנרות ואפילו אחר שדלקו הנרות חצי שעה, ולהלכה מעיקר הדין, אחר שעבר זמן של החצי שעה אם נותר שמן מותר להשתמש, אולם טוב להחמיר ולחוש לדעת היש אומרים ה"ל ויתנה בפירוש שאינו מקצה השמן למצות נרות החנוכה אלא רק כשיעור המצוה (היינו חצי שעה) ואז אם נשאר שמן אחר החצי שעה רשאי לכוילא עלמא להשתמש בו לשאר דברים.

יא. בקבוק השמן ששפך ממנו לנרות חנוכה ונשאר בו שמן בוודאי מותר להשתמש בו לצורך דברים של חול ואין צריך להחמיר בו כלל.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מרחב מחיה אישי

גם אנשים שיודעים לכבד את המרחב הפרטי של אחרים, ולעולם לא יתערבו בחייהם של אחרים ולא יביכו אותם בשאלות חטטניות, עשויים להיכשל בכך בתוך המשפחה. שם, הגבולות פחות מוגדרים. מטבע הדברים, ילדים שומעים ויודעים מה שקורה עם אחיהם, ואת זה קשה עד בלתי אפשרי למנוע. מה שכן אפשר וצריך להקפיד עליו, זה שכל בני המשפחה יכבדו את הצורך של הפרט בד' אמות משלו, ושיבינו, שלא כל מה שהוא עושה וכל מה שקורה איתו, אמור להיות שקוף וגלוי לעיני כל בני המשפחה.

להורים יש השפעה רבה על המידה בה בני המשפחה יתערבו זה בענייניו של זה. כאשר הורה, שתפקידו לעקוב אחרי מעשי הילד כדי לחנכו, מערב, בצורה ישירה או עקיפה, את שאר הילדים במה שקורה אצל אחד מהם, בכך הוא מרגיל את הילדים שלא לכבד ושלא לשמור על גבולם הפרטי של שאר בני המשפחה.

בעבודתי אני נחשף למקרים רבים כאלה. כגון: בחור שהצעתיו לו לבצע תירגול מסויים שיעזור לו להתגבר על בעיה מסוימת, והוא עונה לי במבוכה כי לא יוכל לבצע זאת, מחשש שאחיו ילעגו לו. מתברר כי הוריו דורשים ממנו לעדכן אותם בכל הפרטים והם דנים בענייניו בנוכחות שאר הילדים. כך שכל פעולה שלו במסגרת העבודה העצמית שלו, חשופה לעיני כלי! אני מכיר גם אנשים שחשים פגועים במשך שנים ארוכות, מכך שבילדותם ידעו כל בני המשפחה על איזו חולשה שלהם, שלא שמרנה בסוד בינם לבין הוריהם, והאחים השתמשו בזה כדי להתריס, להציק ולפגוע בהם.

במקרים כאלה, בדרך כלל אני מבקש פגישה עם ההורים, ומנסה להעמיד אותם על טעותם. כמעט כל ההורים - גם אלה שלא זכו לכך בילדותם - מקבלים ומבינים כי אכן יש לכבד יותר את הפרטיות של הילד, גם אם לא תמיד הם יודעים איך ליישם את הדברים למעשה. בד בבד, אני גם מנסה ללמד את הילדים, שיעזו לומר להוריהם שהם מרגישים שלא בנוח לשתף אותם בכל פרט מוחייהם, ולעמוד על זכותם להשאיר לעצמם שטח פרטי.

בבית בו הורים אינם שומרים על כבוד הילדים ואינם רגישים לזכותם להיות מי שהם ולפעול כעצמאיים, הדברים יבואו לידי ביטוי גם לאחר הנישואין. הם יערבו את כל הילדים בכל טענה שתהיה להם כלפי אחד מהם, וכל המשפחה תהיה כמרקחה. כולם יראו עצמם רשאים להתערב ולשפוט. לעיתים אף יתבעו מהנידון לתרץ עצמו מדוע עשה כך ולא אחרת, ובכל מקרה ידונו בו בינם לבין עצמם ויתרעמו יחד עם ההורים: "היתכן שלא הגיע לאירוע מתחילתו?!", "היתכן שהוא חילק את הכיבודים בדרך שונה ממה שאבא/אמא רמזו/הורו לו לחלק?!" וכיוצא בזה.

לפעמים הסיפור מתחיל דווקא מהילדים שמתערבים ורצים לספר להורים ולהתסיס אותם, והם אלה שמעוררים את הסערה. לא משנה איך שזה מתחיל, התוצאה אחת היא: חלק מבני המשפחה מסתובבים עם 'בטן מלאה' על חלק אחר - כל פעם יש 'קרובן תורן אחר שההורים או אחד האחים מסיתים את שאר בני המשפחה נגדו - וכולם בוחשים במה שקורה בביתו ובחיי הפרטיים לאור האמור שגישה מוטעית זו מתחילה עוד מגיל הצעיר, כאשר הילדים מחונכים להתערב בענייניהם של הקטנים מהם, אין אפוא כל פלא שבבגרותם הם אפילו לא רואים טעם לפגם במה שהם עושים, ולא קולטים עד כמה התנהגות כזו מכוערת ופוגעת.

בכל גיל, הורים חייבים לשמור על כבוד ילדיהם ולכבד את הפרטיות שלהם. יש לזכור זאת בעיקר כאשר אנו כהורים מטפלים בבעיות שלהם, כגון קושי עם מלמד או מורה, בעיות עם חברים או משהו אחר - בשום אופן אין לטפל בעניין כאשר שאר הילדים נוכחים ושומעים. זה מבזה ומשפיל, ומעביר מסר סמוי שאת כבודו של הזולת אפשר לרמוס, ואיש אינו צריך להתחשב ברגשותיו הפגועים.

החובה לכבד את פרטיות הילד עולה ככל שהוא מתבגר, ועל אחת כמה וכמה כשמדובר בילדים נשואים. ברירת המחדל אמורה להיות: לעולם אין לשתף את הילדים במה שקורה אצל השני, בלי רשותו. במקרה יוצא דופן שיש סיבה לשתף, צריך לשקול איך לעשות זאת ועד כמה. אם הערך של כיבוד הפרטיות יעמוד לנגד עינינו, עשוי להתברר שבמקום לספר את כל הסיפור, די בכך שנאמר להם כי אחיהם עובר איזה קושי בתקופה זו ומן הראוי לגלות רגישות כלפיו. ואם צריך לפרט יותר, יש לקבל רשותו לשתף את האחרים.

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את הקהל הרחב

לאסיבת חנוכה

שתתקיים אי"ה ביום רביעי נר שמיני של חנוכה

בשעה | א טבת תשפ"ה
20:30 | 1/1/2025

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

ראש הישיבה והמוסדות

הרה"ג
ליאור גלזר
שליט"א

הרה"ג
משגיח הישיבה
שליט"א

מנחה הערב
הרב **שמעון פרץ**
שליט"א

את הערב ינעים
הזמר **שמעון משעלי**
ותזמורתו

הכניסה חופשית
בואו בהמוניכם לערב מהנה ובלתי נשכח!

הכניסה לנשים מרחוב
שלוש השעות

המסיבה תועבר לנקודת הלויין
מהשעה 21:00

כיבוד
קל